PINZELLADA CULTURAL RELACIONADA AMB EL

8ª Etapa: Tavertet - Pruit

PANTÀ DE SAU
Al peu de la cinglera de Tavertet sorgeix l'embassament de Sau, que reté el curs del riu Ter, aprofitant el desnivell de la vall, entre els cingles i les Guilleries, Aquest embassament és considerat un dels més peculiars de Catalunya amb 17 km de llargada i 3 km d'amplada màxima. amb una capacitat de 151,3 hm³.

Juntament amb el de Susqueda i amb el del Pasteral, forma part d'un sistema de tres pantans que uneix la comarca d'Osona amb la de la Selva.
El pantà, inaugurat el 1962, va cobrir el poble de Sant Romà, les restes del qual, especialment el campanar de l'església romànica del segle XI, són visibles quan el nivell de l'aigua embassada és baix.

TAVERTET
És un municipi de la comarca d'Osona, província de Barcelona. Limita al nord amb la regió natural del Collsacabra i al sud amb Les Guilleries.
El poble va estar aïllat i sense carretera fins ben entrada la segona meitat del segle XX.

L'espectacular entorn natural que l'envolta; frondosos boscos i cingleres, el proveeixen d'un encant molt especial.
El nucli urbà constava inicialment de només tres carrers, que encara s'anomenen de la mateixa manera: "Carrer de Dalt", "Carrer del Mig" i "Carrer de Baix".
Els darrers 20 anys el poble ha crescut força, però ha sabut mantenir un bon equilibri estètic entre les antigues cases del 1700 - 1800 i les construccions més modernes.

SANT JOAN DE FÀBREGUES
És una església romànica del municipi de Rupit i Pruit a la comarca d'Osona. Monument protegit i inventariat dins el Patrimoni Arquitectònic Català.

L'església està situada al sud de Rupit, arrecerada a l'extrem nord-oest de l'extens Pla de Fàbregues i penjada a mitjana altura sobre el marge esquerre del profund torrent del Bonegre, que baixa cap al Ter, ara Pantà de Susqueda. És de nau única i tres absis disposats en forma de trèvol, damunt dels quals s'eleva un cimbori ortogonal amb llanterna. Els absis són decorats amb arquets i lesenes llombardes i dents de serra. A ponent s'eleva un campanar de secció quadrada, inclòs dins el cos de la nau.

La rectoria està adossada a la banda de ponent de l'església. A migdia hi ha un clos enjardinat que conserva un antic cementiri amb una porta d'accés que duu la data de 1777. Es conserva la làpida d'un rector de la parròquia, també datada a la segona meitat del segle XVIII.
Fou la parroquial de Rupit fins al 1878 moment en què la vila de Rupit ja tenia l'església de Sant Andreu i s'independitzà de la Sant Joan.
Es troba documentada l'any 968, com el castell i per les característiques arquitectòniques, romànic llombard, es pot dir que data del segle XI o XII però conserva elements tardans, Actualment fa les funcions de casa de colònies.